

Voorzitter,

Laat ik maar gewoon beginnen met te zeggen, dat Progressief Westerveld dik tevreden is met het behaalde verkiezingsresultaat. 2.045 stemmen, iets meer dan 20% van het electoraat. Daarmee zijn we in stemmenaantal de tweede partij van Westerveld geworden. Alle stemmers op Progressief Westerveld, dank.

We hebben net als voorgaande jaren een inhoudelijke en positieve campagne gevoerd. We hebben ons programma de vorm gegeven van een blik op de toekomst en niet zozeer van een lijstje met voornemens. Wij willen werken vanuit ideeën. En in ons magazine, dat toepasselijkerwijs ook Vergezicht heet, willen we telkens opnieuw laten zien, dat de kiem van die toekomst er al is in de Westerveldse samenleving van nu.

Het is en blijft jammer dat ruim een jaar geleden onze vrienden van D66 een eigen weg zijn gegaan. Ik geloof heel erg in brede progressieve samenwerking en in de 23 jaar vanaf 1998 is dat succesvol gebleken. Ook nu zouden we samen naar alle waarschijnlijkheid weer ruim de grootste geworden zijn. Het is de laatste keer, dat ik erover begin, want vanaf nu laat ik dat verleden achter me en heet ik D66 definitief welkom als zelfstandig element in de Westerveldse politiek. Ondertussen zijn de Partij van de Arbeid en wij inhoudelijk sterk naar elkaar toegegroeid: een samenwerking die we in de komende raadsperiode verder willen intensiveren.

Westerveld staat hier en daar te boek als een politiek lastige gemeente. Maar, voorzitter, ik ben blij, dat ik in een gemeenteraad zit met een relatief beperkt aantal fracties, maar ook dat ik in een gemeenteraad zit, die niet volledig gedomineerd wordt door één enkele fractie. Het politieke landschap van Westerveld is relatief overzichtelijk en gelijkwaardig. Ondertussen is Duurzaam Sterk Westerveld wel een zetel gegroeid en daarmee feliciteer ik hen.

De vraag is: wat wilde de kiezer nou eigenlijk zeggen met deze uitslag. Ok, "de" kiezer bestaat natuurlijk niet, maar er zijn wel wat grote lijnen te trekken. In het landelijke beeld zie je twee factoren: de trend naar de lokale partijen en de trend om maar helemaal niet meer te gaan stemmen. Ik zelf ben opgevoed met het gereformeerde plichtsbesef, dat je altijd gaat stemmen. Ik heb dan ook nog nooit een gang naar de stembus gemist. Maar dat is niet meer vanzelfsprekend. Veel mensen zijn afgehaakt omdat ze niet meer zien, hoe ze middels die periodieke stembusgang nog echt gehoord worden. En ook niet middels die rituele bijeenkomsten in zaaltjes, waar 'zaken worden meegenomen', die je dan nooit meer terug ziet. Het is belangrijk dat we de komende vier jaar forse stappen zetten, ook in Westerveld, richting een lokale democratie, waarin we inwoners anders en intensiever betrekken in de besluitvorming.

Progressief Westerveld is zowel een partij met provinciale en landelijke verbindingen, als ook een partij die lokaal geworteld is en breder is dan die ene landelijke partij GroenLinks. En wij zien dat dat werkt.

Wat kiezers ook missen naar mijn gevoel, is helderheid en daadkracht. Heel veel dossiers in de politiek slepen maar voort, verzanden in gedoe en onvermogen, of worden geparkeerd om keuzes uit de weg te gaan. Wat wij in ieder geval willen in de komende raadsperiode, is dat we zaken

benoemen en aanpakken. Zeker, soms zijn we het niet eens over de uiteindelijke uitkomst, maar dat ontslaat ons niet van de verplichting om ook aan de moeilijke dossiers te blijven werken.

Inwoners aan zet... gemeente in actie... was niet alleen onze verkiezingsleus, maar wordt onze leidraad de komende vier jaar. Progressief Westerveld is en blijft een partij, die het liefst aan het bestuur deelneemt. En in Kristiaan Smits hebben we een sterke kandidaat-wethouder, die bij dat profiel past.

Hoe gaan we richting een nieuw College? Ik zie grofweg drie mogelijkheden, elk met eigen variaties.

De eerste is dat alles bij het oude blijft. En getalsmatig kan dat, voorzitter. De drie huidige collegepartijen hebben nog steeds diezelfde meerderheid, maar met een andere interne dynamiek. Het mag duidelijk zijn dat ik daarin niets zie. Als het gebeurt, zullen wij onze rol als oppositiefractie weer met verve oppakken. De afgelopen tijd is gebleken, dat je daarmee ook behoorlijk wat kunt bereiken.

Als je denkt in termen van coalitievorming, is er ook een alternatieve weg mogelijk. DSW heeft zijn oorsprong in de Partij van de Arbeid. Maar ook los daarvan zijn er programmatisch behoorlijk wat overeenkomsten met de PvdA en ons. Kijk je zo naar de nieuwe verhoudingen, dan zou je zo maar een progressieve meerderheid voor je kunnen zien.

Een derde mogelijkheid is dat we niet meer denken in termen van coalitie en oppositie. Dat vergt een ander denkraam, maar een behoorlijk aantal gemeenten zijn ons daarin al voor gegaan, soms met succes, soms ook niet. Het zou betekenen dat we raadsbreed vastleggen, waarover we het eens zijn en ook waarover we het oneens zijn. Dat we een college samenstellen, dat recht doet aan de verschillende kleuren in deze raad. En dat we per onderwerp, waarover we het niet eens zijn, lijnen uitzetten en met wisselende meerderheden naar oplossingen werken. Het vergt een omslag in denken, want Westerveld heeft een traditie van 'coalitie-oppositie-kramp', maar de laatste anderhalf jaar heb ik wel iets zien groeien van bredere samenwerking.

Voorzitter, meer is er nu niet over te zeggen. We gaan zien, waar het proces onder leiding van DSW ons brengen zal.